

**Проект на Закон за изменение на Закона за отбраната и
въоръжените сили на Република България**

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 03.05.2018 г. - 17.05.2018 г. Неактивна

Номер на консултация: #3415-K

Област на политика: Архив - Външна политика, сигурност и отбрана

Тип консултация: Закон

Тип вносител: Национално

Проект на Закон за изменение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (Обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г., изм., бр. 74, 82, 93 и бр. 99 от 2009 г., изм. и доп., бр. 16, 88, 98, 101 от 2010 г., изм. и доп., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., изм. и доп., бр. 20, 33, 38 от 2012 г., изм., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., изм. и доп., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., изм. и доп. бр. 13, бр. 17, 50, 81, 98, 103 от 2016 г., изм. и доп., бр. 58, 85, 103 от 2017 г., изм., бр. 7 от 2018 г.)

Мотиви към Проекта

С предлагания законопроект се предлагат изменения в Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ), насочени в следните направления:

1. Изменение на чл. 224 ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ:

С разпоредбата на чл. 224 ал. 1, т. 3 от ЗОВСРБ, (изм. ДВ, бр. 98 от 2016 г.) се създава задължение по време на занятия, учения, тренировки и лагери на военнослужещите да се осигурява безплатна храна, без възможност за изплащане на левовата ѝ равностойност, за разлика от случаите, в които военнослужещите носят дежурства или изпълняват други дейности със специфичен характер. Практическото осигуряване на безплатната храна и ободряващи напитки на военнослужещите по време на учения, тренировки, лагери и занятия извън военното формирование в настоящия момент е невъзможно да се реализира поради следните обективни причини: необходимост от възлагане на обществена поръчка за доставка на хранителни продукти; предвидените механизми за съдебен контрол при възлагането

й, които възпрепятстват своевременното сключване на договор, а то от своя страна води до обективна невъзможност за осигуряването на военнослужещите с храна и ободряващи напитки в посочените в чл. 224, ал.1, т.3 хипотези; липса на сключен договор за доставка на хранителни продукти към момента и невъзможност да се определи кога ще приключи обществената поръчка. Възникналият проблем е от особена важност, тъй като целият учебен процес и всички мероприятия по бойната подготовка на въоръжените сили се осъществяват чрез занятия, учения, тренировки, лагери, които се провеждат при полеви условия, а на участващите в тях, при така действащата разпоредба на член 224 ал.1, т.3 не може да им се предостави нито храна в натура поради наличие на обективни причини, нито левовата равностойност на дължимата им безплатна храна.

Предвид горепосоченото, проблемът може да бъде решен като се регламентира законодателно възможността военнослужещите да получават левовата равностойност на дължимата им безплатна храна. С това предложение ще се реши казуса с невъзможността на посочените лица да се предоставя безплатна храна при занятия, учения, тренировки и лагери извън военните формирования от една страна, както и ще се избегне ситуацията те да изпаднат в дискриминационно положение спрямо другите военнослужещи, които носят напр. дежурства, тъй като в тези случаи при обективна невъзможност да им се осигури безплатна храна, може да им се даде левовата ѝ равностойност.

2. Изменение на чл. 291 и чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ:

2.1. Въоръжените сили са структури с особена важност, чиито задачи и функции, произтичат пряко от Конституцията и закона, и се изграждат на принципа на организационната подчиненост, единоначалието и йерархия в правомощията. Произтичащата от това специфика в начина на изграждането и функционирането им, и по-конкретно в организационните взаимовръзки, дислокацията, финансовото осигуряване и системата за командване, управление и заповедоизпълнение, води в някои случаи до изключителни и прекомерни затруднения при изпълнението на работодателските правомощия. Наред с посоченото, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия има военни формирования и структури, на които са възложени за изпълнение съществени функции и задачи без да са разпоредители с бюджет. Доколкото за ефективното им изпълнение е необходим и личен състав по трудово правоотношение, то от значение за същото е и техните командири или ръководители самостоятелно да го подбират, назначават и ръководят. В същото време, при действащата трудово правна уредба, такава възможност не е налице, тъй като съгласно §1, т.1 от ДР на КТ, работодател е само организационно-икономически обособено звено. Предвид факта, че въоръжените сили са изградени от държавни структури, то икономическата обособеност произтича от определянето на едно военно формирование или структура като разпоредител с бюджет. Това не винаги е възможно, необходимо и целесъобразно, при съпоставяне на очакваните ползи с необходимите разходи. Едновременно с това в КТ липсва възможност за делегиране на работодателски правомощия извън налагането на дисциплинарни наказания и прекратяване на трудовото правоотношение. Ето защо целта на предлаганата нова регламентация в

ЗОВСРБ по отношение статута на работодател, е да се осигури възможност работодателите по смисъла на КТ във въоръжените сили да делегират свои правомощия на командирите и ръководителите на военни формирования и структури, които не са разпоредители с бюджет, спрямо личния състав по трудово правоотношение на тяхно подчинение.

Във връзка с горното се констатира и несъответствие между разпоредбата на чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ и чл. 11, ал.8 от Закона за публичните финанси относно определянето на разпоредители с бюджет във въоръжените сили от по-ниска от втора степен в контекста на изричната забрана в чл. 2 от Закона за публичните финанси с друг закон да се създава уредба на материята - предмет на този закон, която се отклонява от принципите и правилата, определени с този закон.

2.2. Съгласно чл. 195 от ЗОВСРБ военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства, като максималната продължителност на дежурството е 24 часа, а по изключение и повече. Във въоръжените сили освен военнослужещи, работят и цивилни служители и често естеството на работа във военните формирования налага тя да се извършва едновременно от военнослужещи и от цивилни служители в тясно сътрудничество и взаимодействие. Член 283, ал. 2 от ЗОВСРБ определя, че статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с Кодекса на труда и със ЗОВСРБ. Видно от разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от КТ максималната продължителност на работната смяна за цивилните служители по трудово правоотношение може да бъде до 12 часа. Тази разпоредба е в съответствие с чл. 3 от Директива 2003/88/ЕС. Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 2 от Директива 89/391/ЕИО за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място и във връзка с чл. 1, т. 3 от Директива 2003/88/ЕС, тази директива не се прилага, когато особеностите на някои специфични дейности на обществени служби, като например въоръжените сили, неизбежно влизат в конфликт с нея. С оглед факта, че личният състав на въоръжените сили се състои от военнослужещи и цивилни служители от съответните структури и във въоръжените сили съществуват специфични дейности, които се извършват едновременно от двете категории лица в тясна връзка и взаимозависимост, се налага въвеждането по изключение за някои длъжности за цивилни служители максималната продължителност на работната смяна при сумирано изчисляване на работното време да надвишава 12 часа, но не повече от 24 часа, като продължителността на работната седмица да не надвишава 56 часа, а за работници и служители с намалено работно време-до 1 час над намаленото им работно време. Длъжностите за тези цивилни служители следва да се определят с ежегодна заповед на съответните командири на структури от Българската армия и ръководители на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната. В тази връзка се предлага създаването на посочената законова регламентация в ЗОВСРБ.

3. Изменения в чл.226ж и чл.226з:

Мисията на Българската армия през 1992-1993 г. в Камбоджа е мисия на Въоръжените сили на Република България под егидата на ООН. Участниците в нея са български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на страната по смисъла на чл. 226ж, ал. 2 от ЗОВСРБ. Същите са изпратени на мисия с

решение на Народното събрание от 15.04.1992 г., обн. ДВ, бр. 34 от 1992 г. и Постановление № 67 на Министерския съвет от 22.04.1992 г., обн. ДВ, бр. 36 от 1992 г. Общият брой на военнослужещите, участвали в мисията на Българската армия в Камбоджа под егидата на ООН през 1992-1993 г., е 1446 души.

Неразрешени във времето остават някои социални проблеми на тези български граждани, участвали в мисии и операции на въоръжените сили на Република България извън територията на страната и по-специално, проблемите на Сдружението на бившите и настоящи сини каски „4-ти май“ (СБНСК). Положението на значителна част от участниците в единствената мисия на Българската армия под егидата на ООН-UNTAC в Камбоджа – 1992-1993 г. е тежко. Безспорно обаче в трудни за тях моменти днес същите би следвало да бъдат подкрепени от държавата с оглед несъмнения им принос за издигане боеспособността и авторитета на въоръжените сили на Република България. В този смисъл и с цел подобряване статуса на тези лица, се предлага създаване на възможност същите да ползват социалните кухни към Министерството на отбраната и да бъдат подпомагани с парични средства, в случай че изпаднат в тежко материално положение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

Към проекта на Закона за изменение на ЗОВСРБ е приложена финансова обосновка съгласно изискванията на чл. 35, ал. 1, т. 4, б. „б“ от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, одобрена от министъра на финансите.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[20180503_Proekt_ZID_ZOVSRB.pdf - вер. 1.0 | 04.05.2018](#)

[20180503_Motivi_Proekt_ZID_ZOVSRB.pdf - вер. 1.0 | 04.05.2018](#)

[20180503_Ocenka_vuzdeystvie_Proekt_ZID_ZOVSRB.pdf - вер. 1.0 | 04.05.2018](#)

[20180503_Stanishte_MS_Proekt_ZID_ZOVSRB.pdf - вер. 1.0 | 04.05.2018](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 31.05.2018](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: enherma (04.05.2018 12:45)

Изменение на чл. 291 и чл. 60д, ал.2 от ЗОВСРБ:

а защо просто не обмислите вариант, при който всички, военнослужещи и цивилни служители, не преминават на 12 /дванадесет/ часови дежурства? Така няма да има излизане за нито една категория работници от рамките на регламентите.

История

Начало на обществената консултация - 03.05.2018

Приключване на консултацията - 17.05.2018

Справка за получените предложения - 31.05.2018

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
